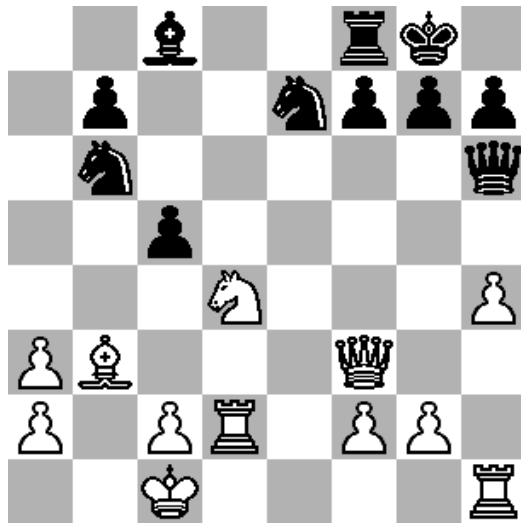

WSC 1 - Probleem 3 gespeeld op 6 december 2005:

1z Peter Wijnand	0 - 1	Arie van Walraven	1695
2w Dick Spel	½ - ½	Hugo de Jonge	1646
3z Dave van der Kist	1 - 0	Jan de Heer	1632
4w Wim Blijstra	0 - 1	Bart de Boer	1548
5z Harry Boom	1 - 0	Frans Nieuwland	1575
6w Theo van Tubergen	1 - 0	Orson Tieleman	1599
7z Michel Weenink	1 - 0	Bart Overbeek	1748
8w André Ottenhoff	0 - 1	Dick Niemann	1586

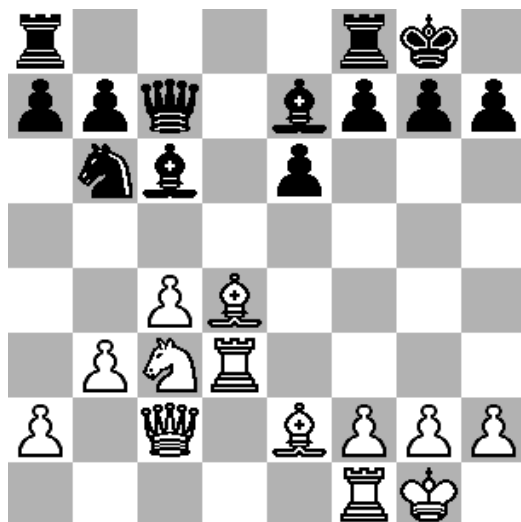
WSC 1 4½ - 3½ Probleem 3

Doordat ik (**Peter**) een voorbereide variant terecht kwam verbruikte ik zeeën van tijd terwijl wit het allemaal al eens gezien had en snel kon spelen. Hierdoor moest ik het vertrouwde recept weer van stal halen om moeilijke stellingen op het bord te toveren ook al zou ik daarmee slechter komen te staan. Toen ik onderstaande stelling bereikt had leek die opzet weer eens te gaan lukken.

Zwart heeft een pion verloren en een kwaliteit geofferd, maar lijkt een stuk terug te winnen omdat, als wit het paard speelt, de pion naar c4 kan doorschuiven, waarna de loper valt. Wit heeft echter een goede tussenzet in **22.Te1**, die op zijn beurt het paard op e7 aanvalt. Hierop volgde (te) snel **Dxh4?** waarmee het paard weer gedekt stond. Een paar tellen later zag ik echter het winnende antwoord voor wit. De vraag was alleen, zou mijn tegenstander het ook zien? En ja, na langdurig nadenken kwam hij op de zet **23.Pc6!** die al zijn problemen oplost. Vanwege de zwakte van de onderste rij kan zwart dit paard niet slaan: **bxc6 24.Dxf7+ Txf7 25.Td8 mat**. Ik probeerde nog **Pf5**, maar kon na **24.Pe7!**+ opgeven.

Onze eigen remisekoning **Harry** wist een gevaarlijk uitziende aanval te overleven en kon zelfs in de tegenaanval het volle punt incasseren, hoewel er nog wel wat leven in de stelling zat toen wit opgaf.

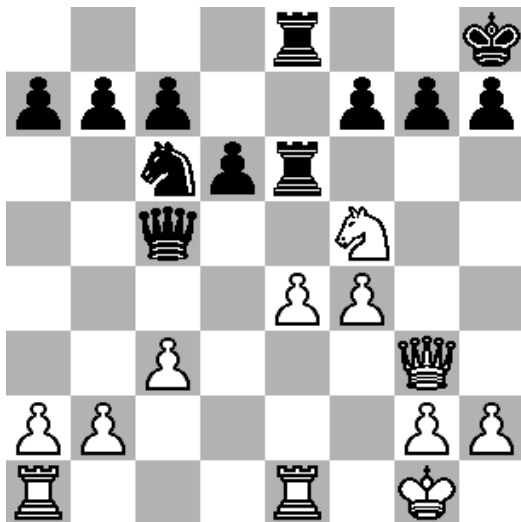
Ook **Dave** kende zijn problemen: na **Ld6?** kan wit niet direct een stuk winnen met c5 wegens **Lxh2+**, maar hij heeft zijn eigen tussenzetje nl. **16.Th3** wat mat dreigt. Nu heeft zwart niets anders dan een zet als **f5**, maar gelukkig voor hem (en het team) werd c5 met stukwinst niet gezien en volgde **17.Td1? Pd7 18.f3 Pe5 19.Dd2 Pg6** waarna het wits beurt was om ten prooi te vallen aan een zinsbegoocheling: **20.Lxg7?** na **20.c5 Le5 21.Lc4 Lxd4 22.Dxd4 Pf4 23.Tg3** is de stelling ongeveer in evenwicht **Lf4 21.Dd4 Dxc7** en het is zwart die een stuk gewonnen heeft.

Bij **Theo** was de opening eigenlijk voor zijn zeer jonge opponent, maar hij wist de stelling geleidelijk om te buigen en toen zwart ook nog materiaal verloor was het snel bekeken.

Ook bij **Wim** was de opening voor zijn tegenstander, maar in tegenstelling tot Theo wist hij zich hiervan niet te herstellen. Wit moet hier h3 zien te verhinderen, maar hij kan slecht direct zelf h3 spelen vanwege Pg3+. De oplossing zou dus moeten zijn 14.Lxe4 Lxe4 15.h3 Df6 16.Le3 enz., waarna hij slecht staat maar nog niet (helemaal) verloren. Helaas zette hij voort met **14.Le3? h3 15.Kg1?! h3g2 16.Te1 Dh4 17.Lxe4 Dxh2+ 0-1**

Michel had listig een dreiging van kwaliteitswinst in de stelling gevlochten, wat niet door wit werd opgemerkt. In plaats van zich te verdedigen probeerde deze de stelling open te breken wat hem niet goed bekwam. Toch gaf wit ook hier te vroeg op, in de eindstelling had hij het zwart nog kunnen laten bewijzen.

André zette zich hier eigenhandig in een penning door **24.Te3?** wat de oorsprong was van alle kwaad. Zwart wist hiervan niet direct te profiteren met g6 25.Pd4 Pxd4 26.cxd4 Dxd4 27.Df2 Txe4 en speelde **Tg6?** Hiervan had wit weer gebruik moeten maken door de penning op te heffen met 25.Df2, maar hij zette voort met **25.Df3? Tge6 26.Td1?** hij had toch op 26.Dg3 g6 in moeten gaan **Txe4 27.Kf2 Dxf5**. Wit wist het nog tot de 43^e zet vol te houden, maar had hier al op kunnen geven.

En last but not least zijn we bij **Dick** aanbeland. De stand was al 4-3 voor Weesp en we hadden dus nog slechts een half puntje nodig. Dat bleek nog niet zo eenvoudig te zijn, maar toen er een eindspel van ongelijke lopers op het bord verscheen en wit een flinke tijdsvoorsprong had opgebouwd werd de vrede snel getekend en was de winst een feit.

Peter Wijnand